

[Mose Hansen.]

peren her får et upåagtet gode hos arbejdsgiveren. Men mit parti vil tiltræde ændringsforslaget ud fra den betragtning, at det måske i nogle egne kan være vanskeligt at få policeforholdene bragt i orden på medhjælperens egen police.

For medhjælperen under 18 år kan mit parti tiltræde den af venstre foreslåede ændring af § 4, stk. 4, som omhandler fæstemålets varighed, idet jeg dog mener, at når loven vedtages med den formulering, som § 3 har, vil den med tiden bevirke, at der efterhånden i alle tilfælde ved indgåelse af fæstemål vil blive oprettet kontrakt, hvori tiden for fæstemålets indgåelse fastsættes, og så får § 4, stk. 4, efterhånden ikke nogen betydning. Indtil loven bliver almindelig kendt, mener jeg imidlertid, det vil være rigtigt at have den af venstre foreslåede formulering.

Den ændring, venstre har foreslået med hensyn til bestemmelsen om kostpenge under ferie, kan mit parti ikke tiltræde. Vi mener, at der skal betales kostpenge under ferie.

Med hensyn til bestemmelsen i § 19, der omhandler arbejdstiden, går jeg ud fra, at arbejdsgivere og medhjælpere kan frigøre sig fra det, der bestemmes i denne paragraf, hvis der i perioder, hvor der er særlig travlt, i høsten, om efteråret og måske også foråret, indgås aftaler om en ekstra betaling. Det er noget, som man i øvrigt allerede har meget af ude i praksis; mange unge medhjælpere er glade for den ekstra fortjeneste og vil mange gange hellere have penge udbetalt end foretage en afspadsering af dette overarbejde. Jeg går altså ud fra, at man stadig væk kan ordne sig på denne måde trods medhjælperloven.

Selv om min private opfattelse stadig er den, at det er meget heldigt, at medhjælperen over 18 år har ret til at indgå aftaler, der — med de i loven fastsatte begrænsninger — afviger fra medhjælperlovens øvrige bestemmelser, vil det alligevel være sådan, mener mit parti, af hensyn til, at det ude i praksis tager sin tid, inden en skriftlig formulering af kontraktforhold finder sig en form, at der kan være grund til at tiltræde den af venstre foreslåede formulering af § 33, men altså kun for at danne ligesom en overgang til det nye.

Hvad angår opvarmning af værelser, har

vi intet imod bestemmelsen. Men, som jeg også sagde ved første behandling, jeg er bange for, at man i de tilfælde, hvor der skal installeres andre varmekilder på medhjælperens værelse, kan komme ud for, at disse varmekilder ikke bliver passet, som de skal, og derfor kan forårsage ulykker. Hvor der kan skaffes varme fra centralvarmekilde, synes jeg derimod, det er helt i sin orden. Men man må huske på, at mange gange arbejder husmoderen ude i bedriften, og hvis hun så også skal fyre op på medhjælperværelserne, kan det blive lovlig meget for hende; ofte er der jo ikke huslig medhjælp.

Mit parti vil altså stemme for de ændringsforslag, der er stillet af venstre, med undtagelse af forslaget om kostpenge i ferietiden.

Thisted Knudsen: Der var vel en hel del, der kunne tale for, at når folketinget vedtog et lovforslag som dette, skulle der være enighed derom.

Den højtærede socialminister ved, at et af de problemer, der har voldt de største vanskeligheder, er spørgsmålet om de medhjælpere, der er over 18 år. I dag er dette vel nok de fleste, mange kommer jo ikke ud fra skolegang og hjem, før de er over 18 år, og spørgsmålet om dem under 18 år har vi jo klaret. Problemet med dem, der er over 18 år, har vi klaret godt indtil nu. I den gældende lov er princippet det, at når medhjælperen er over 18 år, kan man aftale, men har man ikke aftalt, gælder den klare regel, at så træder medhjælperlovens bestemmelser stort set i stedet for en aftale. Denne bestemmelse har virket godt. Enhver på et sagførerkontor ved, at når man kommer uden for København, er medhjælperesagerne mange, det ved dommerne også, og dér har man været tilfreds med bestemmelsen, som særlig har haft relation til landbruget. Husmandsforeningerne og landboforeningerne er enige om, at denne bestemmelse burde bevares. Havde man spurgt Sagførerrådet, der jo dog kender noget til disse sager i praksis, og havde man spurgt Dommerforeningen, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at man ville finde det rigtigt at fortsætte på det gamle grundlag. Jeg skal derfor henstille til den højtærede socialminister, at vi får sagen taget op på ny